

Els ciutadans del segle XXI

Quin llegat polític, institucional, científic, ambiental... deixem als xiquets? Per parlar d'aquesta societat contradictòria i del seu futur, el "Debat" d'aquest mes té la col·laboració d'Alfred Giner Sorolla i del professor Àngel Marzo.

Em sembla que, a banda de la gent que professionalment reflexiona sobre la pedagogia, no som conscients –de manera permanent i per tant amb una actitud profundament crítica– de la responsabilitat que, pel sol fet de ser ja grans, tenim entre les mans.

Escrivim articles en diaris o setmanaris, molts de nosaltres som professors en escoles, instituts o universitats, com a simples ciutadans –no parlem ja del cas de qui participa activament en política–, membres d'una societat complexa com les societats d'aquest final de segle, emetem contínuament missatges que tenen múltiples destinataris i, per tant, múltiples lectures, i a més, la majoria de nosaltres tenim fills.

Aquests nens i nenes o joves d'avui en pocs anys seran ciutadans amb tot allò que aquesta paraula significa: conviuran en la polis, votaran o s'abstindran el dia que hagin d'escollir llurs candidats, decidiran quins seran els camins polítics, culturals, educatius, socials de les societats que d'aquesta manera perfilaran.

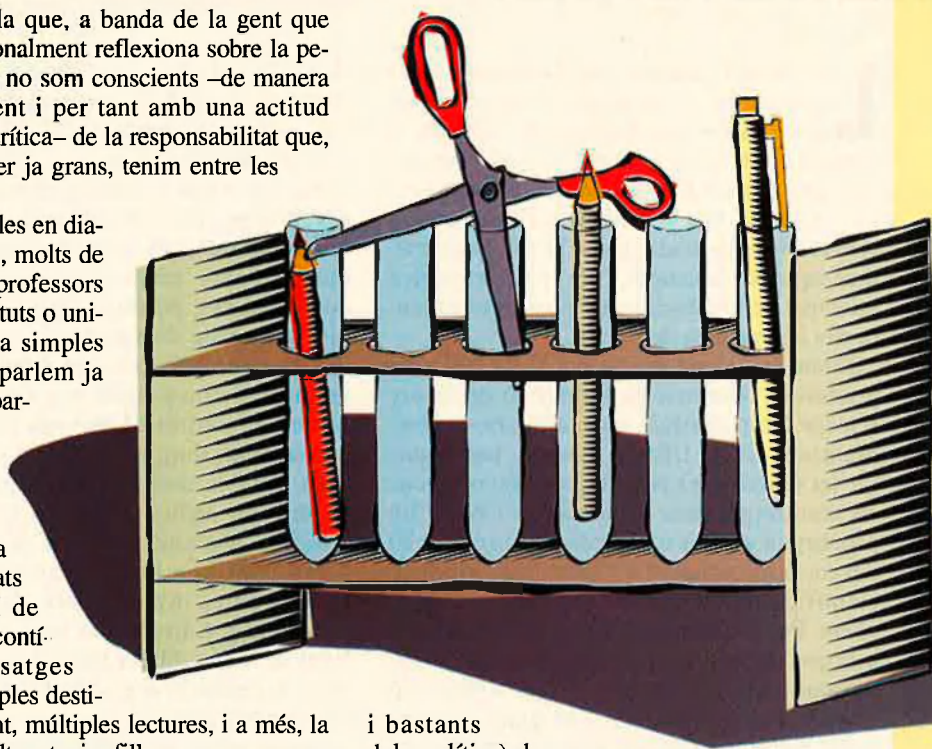
El tema que en aquest debat se'ns planteja és quin llegat polític, institucional, científic, ambiental els deixem en una societat, com deia més amunt, tan complexa que l'encreuament de missatges contradictoris, a més de la compulsió exercida per la mateixa societat demanant una ràpida definició, augmenta la dificultat de fer una tria reflexiva. I nosaltres, com a pares o educadors o polítics o escriptors (una bona part de la nostra generació, precisament la que ocupa un alt percentatge dels càrrecs educatius

i bastants dels polítics), hem passat de creure en el progrés sense fissures de cap tipus a dubtar-ne –i aquesta oscil·lació entre entusiasme i dubte es fa palesa en gairebé tot el que fem–. Per tant què transmetem, i què capten els xiquets d'avui d'allò que diem a mitges, o pitjor, allò que diem d'una manera i realitzem d'una altra.

Es aquest un tema que s'hauria d'abordar des de diferents àmbits. Amb nosaltres tenim Alfred Giner Sorolla, un vinarossenc universal, que ens parlarà del paper que ha de representar la ciència en la formació integral d'una persona, i Àngel Marzo, especialista en educació i, per tant, un treballador "manual", podríem dir, de les futures societats.

Espero que el debat sigui del vostre interès i que diferents aportacions ens permetin continuar-lo.

Anna Papiol

ORIOI MARTI